

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov af 14. April 1937 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m., jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 185 af 14. Maj 1937.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3327; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2237).

Formanden: Sammen med dette Lovforslag foretages den under Punkt 7 paa Dagsordenen opførte Sag, nemlig:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov af 14. April 1937 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2801; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 627).

Sagerne sattes til Forhandling.

Einer-Jensen: Det foreliggende Lovforslag om Ændringer i Lov af 14. April 1937 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m., jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 185 af 14. Maj 1937, foreslaar i § 1 et nyt Punktum til den nugældende Lovs § 13, Stk. 1. Det drejer sig om en Ændring i den hidtil bestaaende Tilskudsskala, hvorefter de hidtil bestaaende Procentsatser kan forhøjes yderligere med 2 for hvert Point, hvorved Gennemsnitsledigheden i en Kasse i Regnskabsaaret har oversteget 20 pCt. og endvidere har oversteget Kassens normale Ledighedsprocent med mere end 20 pCt. Den samlede Forhøjelse af Procentsatserne i Medfør af dette og foranstaaende Punktum kan dog ikke overstige 20. Spørgsmaalet om et ekstraordinært Tilskud til de Kasser, der var særlig haardt ramt af Arbejdsløsheden, har ofte været rejst. Det er jo saaledes, at Arbejdsløsheden i Perioder kan ramme een Kasse haardere end andre Kasser. Det er derfor rimeligt, at der, naar saadanne særlig vanskelige Forhold indtræder for en Kasse, i Henhold til Tilskudsskalaen kan ydes den et højere Tilskud.

Ved Lovforslagets § 2 ændrer man Bestemmelsen i den gældende Lovs § 16, Stk. 7, om midlertidigt Arbejde. 3 Uger ændres til 5 Uger. Dette Forslag er væsentlig fremkommet efter Henstilling fra Arbejdsløshedskasserne, idet det de senere

Aar har vist sig, at langt flere end tidligere havde Arbejde af midlertidig Art, og Bestemmelsen om de 3 Uger virker som en Straf, fordi det er en Forudsætning for Loven, at der altid skal være Fordel ved at arbejde, men hvis man efter at have haft 3 Ugers Arbejde igen skal gaa Karensdage, er Fordelen ved at arbejde jo noget tvivlsom.

Ved Lovforslagets § 3 ændres „Regnskabsaar“ til „Understøttelsesaar“, og i Stedet for Tiden 1. April—31. Marts sættes 1. Oktober—30. September. Da vi gennemførte Loven af 1937, ændrede vi den hidtil bestaaende Bestemmelse vedrørende Udbetaling af Understøttelse, idet vi gik over til selve Regnskabsaaret som det Tidsrum, for hvilket en arbejdsløs kunde begynde sin Understøttelsesret. Det har nu i den Tid, der er gaaet, siden denne Ændring blev gennemført, vist sig, at selve Ordningen vedrørende Udbetaling af Understøttelser langt lettere kan kontrolleres og overses af Afdelingsskasserne end efter den gamle Lov. Der er altsaa ingen Tvivl om, at dette, at man gik over til Regnskabsaaret i Stedet for den tidligere Ordning, har været af overmaade stor Betydning rent regnskabsmæssigt set. Der skete ved denne Ændring i 1937 dette, at medens man tidligere opbaar sin Understøttelse i samme Tidsrum af Aaret, som man tidligere havde oppebaaret den, saaledes at hvis man et Aar havde oppebaaret sin Understøttelse for Oktober—Januar, vilde man ogsaa det følgende Aar oppebære sin Understøttelse i det samme Tidsrum, blev Forholdet efter Ændringen dette, at alle pr. 1. April begyndte paa en ny Understøttelsesperiode. Dette har ført med sig, at de arbejdsløse hen paa Efteraaret har opbrugt ikke alene deres vedtægtsmæssige Understøttelse, men ogsaa Fortsættelseskasseunderstøttelsen. Det er derfor naturligt, at man har overvejet Spørgsmaalet om at gaa til en Ændring paa dette Punkt ud fra den Betragtning, at det er overmaade værdifuldt for en arbejdsløs at kunne oppebære sin vedtægtsmæssige Understøttelse i Vinterhalvaaret og hen paa Sommeren fremfor i sidste Halvdel af Vinteren at være uden Understøttelse. Den foreslaede Ændring gaar da ud paa, at man flytter fra Regnskabsaaret til Understøttelsesaaaret og indfører Understøttelsesaaaret 1. Oktober—30. September.

Ændringen i Lovforslagets § 4 er nærmest redaktionel.

Lovforslagets § 5 indeholder Bestemmelser om Dækning for den Udgift, der naturligvis fremkommer ved, at man inden for samme Regnskabsaar faar to Under-